

เศรษฐกิจตก กับความปั่นป่วนในสังคม

ขณะที่กำลังเขียนคุยกับผู้อ่านนี้ หนังสือพิมพ์ลงทุกวันๆ เกี่ยวกับการทรุดตัวของเศรษฐกิจ เช่น การส่งออกตก หั่นตก การค้าขายชะงักงัน บริษัทต้องปิดตัว ธุรกิจการเงินขนาดใหญ่กระทบกระเทือน เพราะลูกหนี้เงินกู้รายใหญ่ๆ ไม่มีเงินมาใช้หนี้ ถ้าแนวโน้มนี้ดำรงต่อไป ภายในปีนี้จะเกิดความปั่นป่วนขึ้นยกใหญ่ในสังคม เพราะพนักงานบริษัทต่างๆ จะถูกให้ออกจากงานเพราะบริษัทล้ม คนจะว่างงาน ไม่มีรายได้จะทุกข์กายทุกข์ใจ การจีปล้นจะเพิ่มขึ้น ช้ำเค็มให้เกิดความปั่นป่วนมากขึ้น

ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะกรรมสะสมหลายอย่างของสังคมไทย เช่น ปัญหาระบบราชการ ปัญหาระบบการเมืองการปกครอง ปัญหาระบบการศึกษา ปัญหาความอ่อนแอทางวิชาการ ฯลฯ ที่สำคัญคือ เศรษฐกิจของเราเป็นอย่างที่เขาเรียกว่าเศรษฐกิจฟองสบู่ คือไม่ใช่เศรษฐกิจที่เป็นของแท้ แต่เป็นของเทียมหรือเป็นฟอง เมื่อฟองมันแตกจึงแฟบ

ยามที่มีความทุกข์ต้องร่วมทุกข์กันไว้ก่อน แล้วความทุกข์จะลดลง รัฐบาลควรจะมีนโยบายส่งเสริมให้เกิดสปิริตของการเป็นอาสาสมัครเพื่อสังคม เช่น ส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาที่มีอยู่กว่าสิบล้านคนเป็นอาสาสมัครไปช่วยเหลือคนมีความทุกข์ เช่น คนจน เด็กกำพร้า คนเป็นเอ็ดส์ คนเป็นมะเร็ง คนติดคุก บริษัทควรส่งเสริมให้พนักงานเป็นอาสาสมัครเพื่อสังคม

การไปร่วมทุกข์เห็นอกเห็นใจช่วยเหลือกัน นอกจากจะทำให้ความทุกข์ลดลงหรือแม้แต่หมดไปแล้ว ยังทำให้เกิดการรู้ความจริง การรู้ความจริงจะทำให้ทำได้ถูกต้อง ทุกวันนี้เราทำอะไรกันโดยไม่รู้ความจริงจึงไม่ค่อยได้ผล เพราะเราแยกตัวกันอยู่และแยกจากความจริง ต้องส่งเสริมให้คนเข้าไปร่วมทุกข์ ร่วมสุข ร่วมคิด ร่วมทำ ให้ธรรมชาติของความเอื้ออาทรและการเรียนรู้เข้ามาต่อเชื่อมกัน แล้วจะพบทางออกอย่างมหัศจรรย์

ประเวศ วะสี

ขอขอบคุณผู้เขียนทุกท่านที่ช่วยเขียนเป็นวิทยาทาน